

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (osmi senat)

z dne 5. junija 2014*

„Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Priznanje in izvršitev začasnih ukrepov in ukrepov zavarovanja — Razglasitev ničnosti prvotne odločbe — Ohranitev predloga za sprejetje predhodne odločbe — Ustavitev postopka“

V zadevi C-350/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts (Latvija) z odločbo z dne 12. junija 2013, ki je prispela na Sodišče 25. junija 2013, v postopku

Antonio Gramsci Shipping Corp.,

Apollo Holdings Corp.,

Arctic Seal Shipping Co. Ltd,

Atlantic Leader Shipping Co. Ltd,

Cape Wind Trading Co. Ltd,

Clipstone Navigation SA,

Dawnlight Shipping Co. Ltd,

Dzons Rids Shipping Co.,

Faroship Navigation Co. Ltd,

Gaida Shipping Co.,

Gevostar Shipping Co. Ltd,

Hose Marti Shipping Co.,

Imanta Shipping Co. Ltd,

Kemeri Navigation Co.,

Klements Gotvalds Shipping Co.,

Latgale Shipping Co. Ltd,

* Jezik postopka: latvijščina.

Limetree Shipping Co. Ltd,
Majori Shipping Co. Ltd,
Noella Maritime Co. Ltd,
Razna Shipping Co.,
Sagewood Trading Inc.,
Samburga Shipping Co. Ltd,
Saturn Trading Co.,
Taganroga Shipping Co.,
Talava Shipping Co. Ltd,
Tangent Shipping Co. Ltd,
Viktorio Shipping Co.,
Wilcox Holding Ltd,
Zemgale Shipping Co. Ltd,
Zoja Shipping Co. Ltd

proti

Aivars Lembergs,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi C. G. Fernlund, predsednik senata, A. Ó Caoimh, sodnik, in C. Toader (poročevalka), sodnica,
generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za vlado Združenega kraljestva J. Beeko, zastopnica, skupaj z B. Kennellyjem, barrister,

— za Evropsko komisijo A. Sauka in A.-M. Rouchaud-Joët, agenta,

sprejema naslednji

Sklep

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 34(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Antonio Gramsci Shipping Corp. in 29 drugimi tožečimi strankami na eni strani ter A. Lembergsom na drugi strani v zvezi s priznanjem in izvršitvijo sodne odločbe, ki jo je izdalo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) (Združeno kraljestvo), ki je odredilo začasni zaseg premoženja, ki pripada toženi stranki v zadevi v glavni stvari ali je pod njenim nadzorom (v nadaljevanju: sklep o začasnem zasegu).
- 3 Predložitveno sodišče navaja, da sklep o začasnem zasegu, ki je v sistemu „common law“ znan pod imenom „odredba Mareva“, učinkuje *in personam*, ker določeni osebi prepoveduje prenos določenih delov premoženja na druge osebe. Ta sklep naj torej ne bi vplival na premoženje samo, ampak na osebo.
- 4 Po mnenju predložitvenega sodišča pa je bistveno določiti, ali je lahko v okviru postopka za priznanje in izvršitev odločbe, ki jo je izdalo sodišče druge države članice, škoda, povzročena osebam, ki niso stranke v prvotnem postopku, razlog za uporabo določbe o javnem redu iz člena 34(1) Uredbe (ES) št. 44/2001. V teh okoliščinah je Augstākās tiesas Senāts prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 34(1) Uredbe (ES) št. 44/2011 razlagati tako, da je lahko kršitev pravic oseb, ki niso stranke v postopku v glavni stvari, v okviru postopka za priznanje odločbe, ki jo je izdalo sodišče druge države članice, razlog za uporabo določbe o javnem redu iz navedenega člena 34(1) in za zavrnitev priznanja te odločbe v delu, v katerem zadeva osebe, ki niso stranke v postopku v glavni stvari?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: ali je treba člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da načelo poštenega sojenja, ki je zajeto v tem členu, dopušča, da se v postopku za sprejetje začasnih ukrepov zavarovanja omejijo premoženjske pravice oseb, ki niso stranke v navedenem sporu, čeprav je določeno, da ima vsaka oseba, ki jo zadeva odločba o začasnih ukrepih zavarovanja, pravico, da zadevnemu sodišču kadar koli predlaga spremembo ali razveljavitev sodne odločbe, pri čemer so tožeče stranke zadolžene za vročitev odločbe zainteresiranim strankam?“
- 5 Vlada Združenega kraljestva je v fazi pisnega postopka navedla, da je bil sklep o začasnem zasegu razveljavljen. Natančneje, iz vseh elementov, ki so na voljo Sodišču, izhaja, da je ta sklep razveljavilo sodišče, ki ga je izdalo, v drugačni sestavi in na podlagi odločanja o vsebini z odločbo z dne 12. julija 2012. To odločbo je v pritožbenem postopku potrdilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) z odločbo z dne 19. junija 2013. Supreme Court of the United Kingdom je 26. julija 2013 zavrnilo pritožbo zoper zadnjenavedeno odločbo, tako da je razveljavitev sklepa o začasnem zasegu postala pravnomočna.
- 6 Sodno tajništvo Sodišča je po tej seznanitvi z dopisom z dne 8. novembra 2013 pozvalo predložitveno sodišče, naj navede, ali ohranja svoj predlog za sprejetje predhodne odločbe. Predložitveno sodišče je z dopisom z dne 3. februarja 2014 navedlo, da je zastopnica tožene stranke A. Lembergsa na obravnavi 22. januarja 2014 izrazila mnenje, da bi bilo, čeprav odgovori Sodišča na vprašanji predložitvenega sodišča niso več upoštevni v obravnavani zadevi, ker je bil sklep o začasnem zasegu razveljavljen, kljub temu koristno imeti te odgovore, ker je bila temu sodišču predložena podobna zadeva. Predložitveno sodišče se je torej odločilo ohraniti vprašanji za predhodno odločanje.
- 7 Najprej je treba opozoriti, da mora predložitveno sodišče v skladu s točko 30 priporočil Sodišča nacionalnim sodiščem v zvezi z začetkom postopka predhodnega odločanja (UL 2012, C 338, str. 1) „[z]a učinkovit potek postopka predhodnega odločanja pred Sodiščem in za ohranitev njegovega polnega učinka [...] opozoriti Sodišče o vseh procesnih dejanjih, ki bi lahko vplivala na postopek pred njim“.

- 8 Dalje, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči na podlagi člena 267 PDEU le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za poznejšo sodno odločitev, pristojno, da glede na posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, ki mu bo omogočila izreči sodbo, in tudi ustreznost vprašanj, ki jih predloži Sodišču (glej sodbo Di Donna, C-492/11, EU:C:2013:428, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 9 Vendar je Sodišče tudi navedlo, da mora v izjemnih okoliščinah preizkusiti okoliščine, v katerih mu je nacionalno sodišče zadevo predložilo, da bi tako ocenilo svojo pristojnost. Odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, lahko zavrne samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, potrebnih za to, da bi lahko koristno odgovorilo na zastavljena vprašanja (glej sodbo Di Donna, EU:C:2013:428, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 10 Tako je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso iz besedila in sistematike člena 267 PDEU razvidno tudi, da postopek predhodnega odločanja predpostavlja, da mora pred nacionalnimi sodišči dejansko potekati spor, v okviru katerega se od teh sodišč zahteva, da izdajo odločbo, v kateri bo mogoče upoštevati predhodno odločbo Sodišča (glej sodbi Di Donna, EU:C:2013:428, točka 26 in navedena sodna praksa, ter Pohotovost, C-470/12, EU:C:2014:101, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 11 V tej zadevi predložitveno sodišče samo ugotavlja, da je bil sklep o začasnem zasegu, katerega priznanje in izvršitev sta se zahtevala, razveljavljen. Postopek pred tem sodiščem torej ne poteka več, zato sta vprašanja, postavljeni v okviru te zadeve, postali hipotetični. Dejstvo, da pred predložitvenim sodiščem potekajo postopki v podobnih sporih, ne vpliva na to ugotovitev.
- 12 Vsekakor ima predložitveno sodišče, če bi bila razlaga prava Unije nujna za rešitev drugega spora, možnost, da po potrebi po uradni dolžnosti in še vedno na podlagi člena 267 PDEU predloži vprašanje Sodišču.
- 13 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je treba postopek glede predloga za sprejetje predhodne odločbe ustaviti.
- 14 Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) sklenilo:

Postopek glede predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts (Latvija) z odločbo z dne 12. junija 2013, se ustavi.

Podpisi